

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Sžsk/38/2017
Identifikačné číslo spisu: 6016200336
Dátum vydania rozhodnutia: 03.07.2018
Meno a priezvisko: Mgr. Viliam Pohančeniík
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:6016200336.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Viliama Pohančeniíka a členiek senátu JUDr. Judity Kokolevskej a JUDr. Viery Nevedelovej, v právnej veci žalobcu: M. X., nar. XX.XX.XXXX, E.. Q. X, E., proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Špitálska 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2016/8793/8007/SSZOSK zo dňa 18.01.2016, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/39/2016-28 zo dňa 24.11.2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/39/2016-28 zo dňa 24.11.2016 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

I.

1. Dňa 05.09.2014 podal žalobca na Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec (ďalej aj len „úrad“) žiadosť o zaradenie do evidencie uchádzačov o zamestnanie a do tejto evidencie ho úrad zaradil od 01.09.2014.

2. Dňa 12.10.2015 bolo žalobcovi doručené predvolanie zo dňa 07.10.2015, ktorým bol vyzvaný, aby sa dňa 21.10.2015 o 08:00 až 12:00 hod. dostavil na úrad vo veci individuálneho poradenstva za účelom vypracovania individuálneho akčného plánu. V predvolaní bol poučený, že „v prípade, ak sa bez závažných dôvodov v stanovenom termíne nedostaví na miesto určené úradom, bude táto skutočnosť podľa zákona č. 5/2004 Z. z. považovaná za nespôluprácu s úradom a bude vyradený z evidencie uchádzačov o zamestnanie“. Žalobca sa v určenom termíne na úrad nedostavil.

3. Úrad rozhodnutím č. LC4/RFK/ZAM/2015/14897 zo dňa 04.11.2015 (ďalej aj len „prvostupňové rozhodnutie“) v zmysle § 36 ods. 2 písm. b/, ods. 3, ods. 5 písm. e/ zákona č. 5/2004 Z. z. o službách zamestnanosti a zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj len „zákon č. 5/2004 Z. z.“) vyradil žalobcu z evidencie uchádzačov o zamestnanie. Z odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia vyplýva, že úrad mal za to, že žalobca ako účastník konania s ním nespôlupracoval, nakoľko sa v určenom termíne

dňa 21.10.2015 nedostavil na úrad za účelom vypracovania individuálneho akčného plánu a do vydania prvostupňového rozhodnutia nepreukázal vážne dôvody upravené v § 36 ods. 4 zákona č. 5/2004 Z. z.. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie.

4. Žalovaný rozhodnutím č. 2016/8793/8007/SSZOSK zo dňa 18.01.2016 (ďalej aj len „napadnuté rozhodnutie žalovaného“) zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie. Zdôraznil, že § 36 ods. 5 písm. e/ zákona č. 5/2004 Z. z. vymedzuje vážne dôvody, ktorými by mohla byť nespokojnosť uchádzača o zamestnanie s úradom ospravedlnená, pričom v prípade žalobcu nedošlo k ich naplneniu. Nesplnenie povinnosti osobne sa dostaviť na úrad v určenom termíne sa považuje za nespokojnosť s úradom, a teda za dôvod na vyradenie účastníka konania z evidencie uchádzačov o zamestnanie.

II.

5. Žalobca podal proti napadnutému rozhodnutiu žalovaného správnu žalobu, o ktorej rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č. k. 24S/39/2016-28 zo dňa 24.11.2016 tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňové rozhodnutie zrušil a vec vrátil úradu na ďalšie konanie. Žalobcovi nepriznal náhradu trov konania. V odôvodnení rozsudku krajský súd citoval § 2 ods. 1 a ods. 2, § 6 ods. 2 písm. c/, § 134 ods. 2 písm. d/, § 177 ods. 1, § 191 ods. 1 písm. d/ a g/, § 199 ods. 1 písm. c/ a d/, § 203 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj len „SSP“), § 6 ods. 1, § 12 písm. t/, § 13 ods. 1 písm. e/, § 34 ods. 6 a ods. 8, § 36 ods. 2, ods. 4 písm. b/ až e/, ods. 5 písm. e/, § 70 ods. 1 a ods. 4 zákona č. 5/2004 Z. z., § 3 ods. 1 a ods. 2 správneho poriadku a čl. 35 ods. 3 Ústavy SR. Ďalej uviedol, že nespokojnosť s úradom spočívajúca v nedostavení sa na predvolanie, môže mať za následok vyradenie uchádzača o zamestnanie len v prípade, že sa uchádzač nedostaví na predvolanie bez vážnych dôvodov. Pre posúdenie zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného je podstatné, či k nedostaveniu sa na úrad došlo z ospravedlniteľných dôvodov. Z administratívneho spisu vyplýva, že úrad neposudzoval vážnosť dôvodov na strane uchádzača o zamestnanie. Aj keď úrad nebol povinný oznámiť začatie konania žalobcovi (§ 70 ods. 3 zákona č. 5/2004 Z. z.), bol povinný v zmysle základných zásad správneho konania postupovať v úzkej súčinnosti s ním ako s účastníkom konania. Žalobcovi mala byť daná možnosť, aby mohol svoje práva a záujmy účinne obhajovať, mala mu byť daná možnosť uviesť dôvody, pre ktoré sa na predvolanie na úrad nedostavil. S prihliadnutím na dôvod nedostavenia sa - opomenutie, je logické, že žalobca tento dôvod vopred oznámiť nemohol. Aj keď bol v predvolaní poučený o následkoch nedostavenia sa na úrad, nebol vyzvaný, aby oznámil dôvody svojho nedostavenia sa. Žalobca v predvolaní nebol poučený ani o tom, že je povinný dôvody nedostavenia sa na úrad preukázať. Takýmto spôsobom došlo k porušeniu zásad správneho konania, najmä zásady zákonnosti a zásady úzkej súčinnosti s účastníkom konania, ktorá mala za následok, že prvostupňový orgán sa dôvodmi nedostavenia nezaoberal, resp. ich vážnosť neposudzoval.

6. Z napadnutého rozhodnutia žalovaného vyplýva, že tento nepovažoval žalobcom uvedený dôvod nedostavenia sa na úrad za právne relevantný poukazujúci na prevzatie zásielky a poučenie o následkoch nedostavenia sa. Z uvedeného však vyplýva, že žalovaný sa žalobcom tvrdým dôvodom bližšie nezaoberal. Argumentácia žalovaného je podľa názoru krajského súdu nedostatočná. Aj opomenutie, či už dostavenia sa na predvolanie, resp. nezapísanie si termínu do kalendára, je dôvodom, pre ktorý sa uchádzač o zamestnanie nedostaví na predvolanie. Je prekážkou, ktorá mu bráni splniť povinnosť vyplývajúcu mu zo zákona č. 5/2004 Z. z.. Takéto prekážky na strane uchádzača o zamestnanie môžu mať ako objektívny, tak aj subjektívny charakter. V danom prípade ide o subjektívny charakter prekážky. Vzhľadom na subjektívny dôvod na strane žalobcu bolo vhodné, aby žalovaný posúdil aj ďalšie okolnosti týkajúce sa veci. Z administratívneho spisu totiž vyplýva, že žalobca bol aktívnym uchádzačom o zamestnanie, ktorý riadne plnil svoje povinnosti vyplývajúce mu z jeho postavenia. Nešlo o osobu, ktorá sociálny systém zneužívala, ale o osobu, ktorá aktívnym spôsobom pristupovala k získaniu zamestnania.

7. S poukazom na účel zákona č. 5/2004 Z. z. a ústavne garantované právo na prácu mal krajský súd za to, že žalovaný mal prihliadnuť pri posudzovaní vážnosti prekážky na strane uchádzača o zamestnanie aj

na ďalšie okolnosti prípadu. Žalovaný sa so žalobcom uvádzaným dôvodom nedostavenia nezaoberal a bez ďalšieho ho nepovažoval za právne relevantný. Neprihliadal na osobu uchádzača o zamestnanie a na ďalšie okolnosti prípadu. Napadnuté rozhodnutie žalovaného je preto nepreskúmateľné, v odôvodnení rozhodnutia absentuje úvaha orgánu verejnej správy, akým spôsobom dospel k záveru, že dôvod uvádzaný žalobcom nie je vážny v zmysle § 36 ods. 4 písm. e/ zákona č. 5/2004 Z. z..

8. Pokiaľ žalobca považoval napadnuté rozhodnutie žalovaného za nezákonné z dôvodu, že bol z evidencie uchádzačov o zamestnanie vyradený k 21.10.2015, pričom mu bolo následne doručené predvolanie na výberové konanie, ktorého sa zúčastnil a v ktorom bol úspešný, táto námietka nie je dôvodná. Podľa § 36 ods. 2 zákona č. 5/2004 Z. z. úrad vyradí uchádzača o zamestnanie z evidencie dňom zistenia nespôlpráce s úradom, pričom táto nespôlpráca bola zistená v deň, kedy sa žalobca nedostavil na úrad. Neskoršie doručenie predvolania iným odborom úradu, ako aj absolvovanie výberového konania pred rozhodnutím o vyradení z evidencie, nespôsobuje „obnovenie“ právneho statusu uchádzača o zamestnanie. Skutočnosti, ktoré na strane žalobcu nastali po dni vyradenia z evidencie však mohli, resp. mali byť okolnosťami, na ktoré bol úrad, resp. žalovaný povinný prihliadnúť pri posudzovaní subjektívnej prekážky na strane žalobcu ako uchádzača o zamestnanie.

9. Krajský súd na záver uviedol, že v ďalšom konaní úrad opätovne posúdi vážnosť dôvodov, ktoré žalobcovi zabránili v určenom termíne dostaviť sa na úrad za účelom individuálneho poradenstva. V rámci posúdenia týchto dôvodov prihliadne aj na osobu žalobcu a na jeho dovtedajšie plnenie povinností vyplývajúcich z postavenia uchádzača o zamestnanie, ako aj na ďalšie okolnosti prípadu a svoje rozhodnutie riadne odôvodní.

III.

10. Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný (sťažovateľ) kasačnú sťažnosť žiadajúc, aby kasačný súd zmenil rozsudok krajského súdu tak, že žalobu zamietne a neprizná náhradu trov konania, resp. rozsudok zruší a vec vráti krajskému súdu na ďalšie konanie.

11. Namietal nesprávne právne posúdenie veci krajským súdom. Žalobca bol vyradený z evidencie uchádzačov o zamestnanie pre nespôlprácu spočívajúcu v nedostavení sa na úrad na základe predvolania a ako dôvod uviedol opomenutie termínu, ktorý si zabudol poznačiť v termínovom kalendári. Opomenutie termínu na základe predvolania nemožno podľa názoru sťažovateľa považovať za taký dôvod, pre ktorý by bolo možné ospravedlniť nespôlprácu uchádzača o zamestnanie. Nie je povinnosťou úradu skúmať, z akého dôvodu žalobca opomenul termín na základe predvolania, ktoré mu bolo doručené v dostatočnom časovom predstihu. Rovnako neobstojí ani argument, že žalobca bol aktívnym uchádzačom o zamestnanie, ktorý si plnil svoje povinnosti vyplývajúce mu z jeho postavenia. Pri podaní žiadosti o zaradenie do evidencie uchádzačov o zamestnanie bol žalobca poučený o právach a povinnostiach uchádzača, a teda aj o obsahu § 36 ods. 4 zákona č. 5/2004 Z. z.. O následkoch nedostavenia sa na termín bol poučený aj v predvolaní. Žalobca ako účastník konania nepreukázal úradu žiadne vážne dôvody nedostavenia sa na určený termín, pre ktoré by bolo možné jeho nespôlprácu ospravedlniť.

12. Vzhľadom na to, že nespĺnenie povinnosti osobne sa dostaviť na úrad v určenom termíne sa považuje za nespôlprácu s úradom, existoval dôvod v zmysle § 36 ods. 2 písm. b/, ods. 3 a ods. 5 písm. e/ zákona č. 5/2004 Z. z. na vyradenie žalobcu z evidencie uchádzačov o zamestnanie. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaného je dostatočne odôvodnené, prečo bol žalobca vyradený z evidencie.

13. Námietku krajského súdu uvedenú v rozsudku, že sťažovateľ mal prihliadnúť pri posudzovaní vážnosti prekážky na strane žalobcu aj na ďalšie okolnosti prípadu, nemožno považovať za adekvátnu, nakoľko v danom prípade bol jednoznačne naplnený dôvod pre jeho vyradenie pre nespôlprácu. S argumentáciou žalobcu a krajského súdu spočívajúcou v tom, že opomenutie, či už dostavenia sa na predvolanie, resp. nezapísanie si termínu do kalendára predstavuje subjektívny charakter prekážky,

možno súhlasiť, avšak posúdenie takejto skutočnosti je potrebné realizovať len v intenciách platných všeobecne záväzných právnych predpisov. Napriek tomu, že žalobca si doteraz plnil všetky svoje povinnosti, nemožno nesplnenie si jednej zo základných zákonných povinností uchádzača o zamestnanie líberovať a vyvodiť záver, že ide o vážny dôvod nedostavenia sa.

14. Ďalej sťažovateľ poukázal na právny a skutkový stav a tiež na odklon od ustálenej rozhodovacej praxe citujúc časť odôvodnenia rozhodnutia č. 122 uverejneného v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR (ďalej aj len „Zbierka“) č. 6/2003 a rozhodnutia č. 39 uverejneného v Zbierke č. 5/2016.

IV.

15. Žalobca vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že po jej preštudovaní nezistil žiadne nové relevantné skutočnosti a z tohto dôvodu sa k nej nebude vyjadrovať.

V.

16. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 11 písm. g/ SSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu bez nariadenia pojednávania v súlade s § 455 SSP a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalovaného (sťažovateľa) je dôvodná.

17. Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného o vyradení žalobcu z evidencie uchádzačov o zamestnanie a posúdenie, či nedostavenie sa žalobcu na úrad v stanovenom termíne z dôvodu nezapísania si termínu do kalendára možno považovať za vážny dôvod v zmysle § 36 ods. 4 zákona č. 5/2004 Z. z..

18. Právne vzťahy pri poskytovaní služieb zamestnanosti, ku ktorým patrí aj vedenie evidencie uchádzačov o zamestnanie, prípadne ich vyradenie z evidencie, upravuje zákon č. 5/2004 Z. z.. Tento zákon v § 34 ods. 6 zakotvuje povinnosť uchádzača o zamestnanie pravidelne sa dostaviť na úrad práce alebo na miesto určené úradom práce, čo zákon nazýva periodicitou návštev na úrade práce. Prostredníctvom tejto povinnosti úrad kontroluje, či si uchádzač aktívne hľadá na trhu práce zamestnanie. Za preukázateľné aktívne hľadanie zamestnania sa považujú aktívne formy osobného vyhľadávania zamestnania uchádzačom o zamestnanie ustanovené všeobecne záväzným právnym predpisom.

19. Podľa § 36 ods. 2 písm. b/ zákona č. 5/2004 Z. z., úrad vyradí uchádzača o zamestnanie z evidencie uchádzačov o zamestnanie dňom zistenia nespôlupráce s úradom.

20. Podľa § 36 ods. 4 písm. b/ až písm. e/ zákona č. 5/2004 Z. z., za vážny dôvod podľa odseku 5 písm. a/ až e/ a h/ sa považuje:

b) zdravotný stav uchádzača o zamestnanie posúdený podľa § 19 ods. 1,

c) dočasná pracovná neschopnosť uchádzača o zamestnanie, ktorej začiatok a skončenie sa úradu preukazuje potvrdením o dočasnej pracovnej neschopnosti do troch pracovných dní odo dňa vystavenia potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti a pracovným dňom nasledujúcim po skončení dočasnej pracovnej neschopnosti; skončenie dočasnej pracovnej neschopnosti preukazuje uchádzač o zamestnanie osobne,

d) zdravotný stav blízkych osôb, ktorý si na základe písomného vyjadrenia ošetrojúceho lekára alebo rozhodnutia zdravotníckeho zariadenia vyžaduje osobnú starostlivosť, ošetrovanie alebo sprevádzanie; ...

e) iné dôvody, ktorých vážnosť posudzuje úrad.

21. Podľa § 36 ods. 5 písm. e/ zákona č. 5/2004 Z. z., za nespôluprácu uchádzača o zamestnanie s úradom podľa ods. 2 písm. b/ sa považuje nedostavenie sa na úrad alebo miesto určené úradom na účely podľa § 34 ods. 6 a 8 bez vážnych dôvodov podľa ods. 4 písm. b/ až f/.

22. V prvom rade je potrebné poznamenať, že výpočet vážnych dôvodov v § 36 ods. 4 písm. b/ až písm. e/ zákona č. 5/2004 Z. z. je demonštratívny, nakoľko v písm. e/ do tejto kategórie zaraďuje širokú škálu prípadov označených ako iné dôvody, ktorých vážnosť posudzuje úrad.

23. Je nesporné, že žalobcovi bolo dňa 12.10.2015 doručené predvolanie zo dňa 07.10.2015, ktorým bol vyzvaný, aby sa dňa 21.10.2015 o 08:00 až 12:00 hod. dostavil na úrad vo veci individuálneho poradenstva za účelom vypracovania individuálneho akčného plánu. Úrad žalobcu v predvolaní poučil, že „v prípade, ak sa bez závažných dôvodov v stanovenom termíne nedostaví na miesto určené úradom, bude táto skutočnosť podľa zákona č. 5/2004 Z. z. považovaná za nespôľuprácu s úradom a bude vyradený z evidencie uchádzačov o zamestnanie“. Žalobca sa napriek riadnemu doručeniu predvolania na úrad v stanovenom termíne nedostavil.

24. Nedostavenie sa v stanovenom termíne na úrad za účelom vypracovania individuálneho akčného plánu sa žalobca snažil vysvetliť tým, že si tento termín zabudol poznačiť v kalendári, pričom túto skutočnosť považoval za vážny dôvod ospravedľujúci jeho neúčast.

25. Kasačný súd sa nestotožnil s právnym názorom krajského súdu a žalobcu, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je nepreskúmateľné z dôvodu absencie úvahy orgánu verejnej správy ohľadom záveru, že dôvod uvádzaný žalobcom nemožno považovať za vážny v zmysle § 36 ods. 4 písm. e/ zákona č. 5/2004 Z. z.. Taktiež nemožno súhlasiť s tým, že žalovaný sa s uvedeným dôvodom bližšie nezaoberal. Podľa názoru kasačného súdu opomenutie dostaviť sa na úrad na základe predvolania žalobcu nie je vážnym dôvodom ospravedľujúcim jeho neúčast a nakoľko žalobca neuviedol žiadne ďalšie dôvody ani nepoukázal na iné okolnosti majúce príčinnú súvislosť s dôvodom opomenutia, nebolo povinnosťou úradu ani žalovaného sa jeho argumentom bližšie zaoberať. Správne orgány vo svojich rozhodnutiach dostatočne zistili skutkový stav veci, vysporiadali sa s argumentáciou žalobcu ohľadom vážnosti dôvodu jeho neúčasti a riadne zdôvodnili jeho vyradenie z evidencie uchádzačov o zamestnanie.

26. „... Pomoc uchádzačom o zamestnanie, ktorú poskytujú úrady práce, vyžaduje od uchádzačov o zamestnanie taktiež plnenie povinností a spoluprácu. To je pochopiteľné, lebo jedine aktívnym a kooperatívnym vzťahom uchádzača o zamestnanie a štátu, reprezentovaného úradom práce, možno dosiahnuť skutočne rýchle a efektívne riešenie nezamestnanosti. Jednou zo základných povinností uchádzača o zamestnanie pritom je dochádzka na úrad práce v stanovených termínoch. Pokiaľ uchádzač o zamestnanie nerešpektuje a nie je schopný splniť ani túto základnú povinnosť uloženú mu úradom práce, ktorá tvorí základ pre spoluprácu medzi úradom práce a nezamestnaným a uplatňovaním štátnej politiky zamestnanosti a nedoloží žiadny vážny dôvod ..., potom je pochopiteľné, že nasleduje sankcia v podobe vyradenia z evidencie uchádzačov o zamestnanie, k čomu v posudzovanej veci došlo.“ (rozsudok Najvyššieho správneho súdu Českej republiky č. k. 4Ads/173/2008-144 zo dňa 29.10.2009).

27. Kasačný súd v tejto súvislosti poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho správneho súdu Českej republiky č. k. 4Ads/222/2014-42 zo dňa 19.02.2015, v ktorom konštatoval, že „... si je vedomý toho, že uchádzači o zamestnanie, ktorí sú vedení na úrade práce, sa nachádzajú v ťaživej sociálnej, finančnej a psychickej situácii, ale na základe tohto samotného faktu nemožno dospieť k záveru, že takéto osoby nemusia dodržiavať príslušné zákonné povinnosti, o ktorých boli vopred riadne poučení. Aprobovanie takéhoto dôvodu by celkom iste popreló ustanovenie § 5 písm. c/ zákona o zamestnanosti (pozn. súdu: analogického k § 36 ods. 4 písm. e/ zákonu č. 5/2004 Z. z.), ktoré hovorí o vážnom dôvode“.

28. Takýmto dôvodom nemôže byť opomenutie zaznamenať si termín určený úradom do kalendára, nakoľko žalobca bol o následkoch nedostavenia sa na miesto určené úradom v predvolaní zo dňa 07.10.2015 riadne poučený. Napriek tomu, že hlavnou náplňou činnosti úradov práce je snaha sprostredkovať uchádzačom vhodné zamestnanie a je to nepochybne služba verejnosti, nemožno akceptovať „nedbanlivostný“ prístup žalobcu ako uchádzača o zamestnanie spočívajúci v opomenutí povinnosti a nedostavení sa na úrad na základe predvolania, ktoré mal riadne a včas doručené. Aprobovanie takéhoto konania by mohlo mať negatívny vplyv na iných uchádzačov o zamestnanie, ktorí

by si aj plnením takýchto povinností mohli vytvárať pozitívne návyky, ktoré budú neskôr v zamestnaní potrebovať pri plnení pracovných úloh.

29. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti nepovažoval kasačný súd argumentáciu žalobcu za vážny dôvod v zmysle § 36 ods. 4 písm. e/ zákona č. 5/2004 Z. z.. V dôsledku nepreukázania takéhoto dôvodu žalobcom postupovali správne orgány v súlade so zákonom č. 5/2004 Z. z., keď jeho správanie vyhodnotili ako nespoluprácu s úradom, a teda za dôvod na jeho vyradenie z evidencie.

30. Nemožno súhlasiť ani s tvrdením krajského súdu a žalobcu, že správne orgány mali prihliadnúť aj na ďalšie okolnosti prípadu, a to aktívny prístup uchádzača o zamestnanie či skutočnosť, že žalobca nie je osobou zneužívajúcou sociálny systém. Na tieto okolnosti by podľa názoru kasačného súdu mohli správne orgány prihliadnúť až vtedy, ak by žalobca preukázal iný vážny dôvod.

31. Pokiaľ ide o námietku žalobcu týkajúcu sa nezákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného z dôvodu, že bol z evidencie uchádzačov o zamestnanie vyradený k 21.10.2015, pričom mu bolo následne doručené predvolanie na výberové konanie, ktorého sa zúčastnil a v ktorom bol úspešný, kasačný súd v zhode s právnym názorom krajského súdu považoval túto námietku za nedôvodnú. Doručenie predvolania iným odborom úradu ako aj absolvovanie výberového konania pred rozhodnutím o vyradení z evidencie nemá za následok „obnovenie“ statusu uchádzača o zamestnanie. Úrad rozhodol o vyradení žalobcu z evidencie v súlade s § 36 ods. 2 zákona č. 5/2004 Z. z. po tom, čo sa dozvedel o jeho nespolupráci.

32. Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 462 ods. 1 SSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v rámci ktorého opätovne rozhodne v súlade s právnym názorom kasačného súdu uvedeným v tomto rozsudku.

33. V novom rozhodnutí vo veci rozhodne krajský súd aj o nároku na náhradu trov konania, vrátane nároku na náhradu trov kasačného konania (§ 467 ods. 3 SSP).

34. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.